

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce J.K., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Erhardem, advokátem, se sídlem Pražská 43, Plzeň**, za účasti **osoby zúčastněné na řízení Města Janovice nad Úhlavou**, se sídlem Harantova 132, Janovice nad Úhlavou, proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, čj. DSH/9590/12,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, čj. DSH/9590/12 **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 15. 342 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Erharda, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

I. Vymezení věci

1. Žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, čj. DSH/9590/12 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu (*dále jen „speciální stavební úřad“*), ze dne 10. 4. 2012, čj. OD/2165/12-9/Ru (*dále jen „stavební povolení“*), jímž byla povolena stavba „Janovice nad Úhlavou, rekonstrukce náměstí“, objekty SO 101 Komunikace, SO 102 Zastávky BUS, SO 103 Chodníky, parkoviště, napojení na MK, SO 801 Vegetační úpravy, umístěná na p.p.č. st. 74/3, 116, 2707/1, 2707/3, 2707/5,

2707/7, 2707/11, 2707/12, 2707/13, 2707/23, 2707/24, 2707/25, 2707/56, 2708/4, 2709/6, 2725/1, 2725/61, 2725/62, 2725/63, 2725/64, 2754/1, 2798/1 v k.ú. Janovice nad Úhlavou. Žalobce navrhoval zrušení také prvostupňového rozhodnutí a přiznání mu práva na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. **Prvním žalobním bodem** žalobce namítal, že je stavební řízení zatíženo vadou, která může být způsobila ovlivnit zákonnost rozhodnutí.

3. Stavební řízení bylo zahájeno oznámením ze dne 29. 2. 2012, čj. OD/1265/12-2/Ru, a účastníkům bylo sděleno, že nejpozději do konání místního šetření dne 27. 3. 2012 mohou uplatnit své námitky, popř. důkazy. Žalobce tak učinil podáním doručeným stavebnímu úřadu dne 26. 3. 2012. Na jednání dne 27. 3. 2012 byla zpracovateli projektové dokumentace uložena povinnost, aby do 14 dnů z důvodu větší srozumitelnosti opravil navrženou trvalou úpravu silničního provozu na pozemních komunikacích. Projektová dokumentace byla doplněna o nové dopravní značení projednané s Policií ČR, dopravním inspektorátem Klatovy dne 4. 4. 2012. Stavebník dne 10. 4. 2012 doložil jako podklad pro řešení námítky žalobce rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru výstavby a územního rozvoje ze dne 7. 10. 1997, čj. 2564/97/No, o změně účelu užívání stavby č.p. 56 v Janovicích nad Úhlavou na prodejnu použitého textilu na dobu určitou na 5 let do 3. 9. 2002. Dle žalobce měl speciální stavební úřad poté v souladu s § 36 odst. 2 a 3 správního řádu umožnit účastníkům řízení, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřili k podkladům rozhodnutí. Neučinil tak a dne 10. 4. 2012 vydal stavební povolení. Uvedeným postupem byl žalobce zkrácen na svém právu vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí. Nezbylo mu tedy, než podat odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím.

4. **Druhým žalobním bodem** žalobce namítal, že projektová dokumentace není zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací.

5. Dle názoru žalobce se speciální stavební úřad dostatečným způsobem nevypořádal s námitkami žalobce a nepřezkoumal soulad projektové dokumentace s územně plánovací dokumentací. Pouze konstatoval, že projektová dokumentace stavby splňuje obecně technické požadavky na výstavbu, je v souladu s požadavky dotčených orgánů a že uskutečněním stavby nejsou ohroženy veřejné zájmy, ani nepřiměřeně omezena či ohrožena práva a oprávněné zájmy ostatních účastníků. Neshledal důvody, které by bránily povolení stavby. Žalovaný se následně dopustil pochybení, když se ztotožnil s argumentací speciálního stavebního úřadu, odvolání žalobce zamítl a stavební povolení potvrdil. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že speciálnímu stavebnímu úřadu nezbývalo než respektovat rozhodnutí obecního stavebního úřadu, tj. Městského úřadu Klatovy, odboru výstavby a územního plánování, ze dne 20. 2. 2012, čj. OVÚP/1192/12-Ma, neboť není kompetentní k posuzování otázek týkajících se územního řízení a umístění stavby.

6. Žalobce ve stavebním řízení (i v řízení o vydání územního rozhodnutí) opakovaně vznášel námitku rozporu projektové dokumentace s územně plánovací dokumentací města Janovice nad Úhlavou. Územní plán Města Janovice nad Úhlavou byl schválen

zastupitelstvem dne 24. 8. 2000. Závazná část tohoto územního plánu byla vyhlášena obecně závaznou vyhláškou města ze dne 1. 10. 2000. Od přijetí územního plánu došlo k jeho dvěma změnám - změna č. 1 byla schválena zastupitelstvem města dne 22. 6. 2004 a změna č. 2 byla schválena dne 24. 2. 2005. Na dotčené území (křižovatku místních komunikací III/1924, III/1924 a III/18150) tyto změny neměly vliv.

7. Žalobce rozporoval umístění stavby na pozemcích č.p. st. 74/3 (zastavěná plocha a nádvoří) a č.p. 2707/1 (ostatní komunikace, ostatní plocha). Tvrdil, že je dle územního plánu pozemek č.p. st. 74/3 veden jako plocha se smíšenou funkcí, pozemek č.p. 2707/1 jako veřejná dopravní a izolační zeleň. Podle čl. 5 obecně závazné vyhlášky Města Janovice nad Úhlavou ze dne 1. 10. 2000 musí vymezenému funkčnímu využití území a ploch odpovídat způsob jejich využívání a zejména účel umísťovaných a povolovaných staveb, včetně jejich změn a změn v jejich užívání. Stavby a jiná opatření, které funkčnímu využití území podle specifikace jednotlivých polyfunkčních území neodpovídají, nesmí být na tomto území umístěny nebo povoleny. Smíšené území slouží pro bydlení a umístění ostatních zařízení, která podstatně neruší bydlení, jsou zde přípustné obytné domy, maloobchod, veřejné stravování a ubytování, správa a administrativa, zařízení drobné výroby a služeb nerušící bydlení, odstavná a parkovací stání; na tomto území jsou podmíněčně přípustná zahradnictví, kulturní, sociální, zdravotnická a sportovní zařízení, předškolní a základní školní zařízení. V současné době se zde nachází odstavná a parkovací stání a rovněž zastávky pro autobusy. Plochy zeleně (vyhrazená, veřejná a dopravní) slouží jako nezastavitelná území s povinností zachování funkce zeleně. Na pozemcích vymezených tras a ploch pro stavby pro dopravu nesmí být umísťovány a povolovány novostavby ani přístavby stávajících staveb s výjimkou podzemních liniových staveb technického vybavení. Povolena stavba není stavbou přípustnou pro oblast smíšeného území, jedná se o stavbu přípustnou pro plochy dopravy, dopravních staveb a zařízení. Povolena stavba zasahuje rovněž do pozemku p.č. 2707/1, tj. do plochy zeleně, která slouží jako nezastavitelná území s povinností zachování funkce zeleně. Z uvedeného žalobce dovozoval, že je povolena stavba v rozporu s územně plánovací dokumentací Města Janovice nad Úhlavou.

8. Žalovaný se s těmito námitkami žalobce v napadeném rozhodnutí nevypořádal, když uvedl, že jestliže obecní stavební úřad souhlasil s vydáním rozhodnutí o povolení stavby a ověřil dodržení podmínek stanovených rozhodnutím o umístění stavby, nezbylo speciálnímu stavebnímu úřadu, než toto respektovat, neboť sám není kompetentní k posuzování otázek týkajících se územního řízení a umístění stavby. Dále žalovaný uvedl, že stavba je v souladu s podmínkami územního rozhodnutí potvrzena souhlasem obecního stavebního úřadu podle § 15 odst. 2 stavebního zákona, tj. Městského úřadu Klatovy, odboru výstavby a územního plánování, vydaným dne 20. 2. 2012 pod čj. OVÚP/1192/12/Ma a speciálnímu stavebnímu úřadu nepřísluší v mezích své působnosti toto zpochybňovat. Žalobce argumentoval tím, že Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 28. 7. 2010, čj. 5 As 77/2009, k závěru, že je stavební úřad i ve stavebním řízení, kterému předcházelo rozhodnutí o umístění stavby, povinen ověřit v souladu s § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací i s podmínkami územního rozhodnutí. Dle 115 odst. 2 stavebního zákona speciální stavební úřady postupují podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odstavce 1 nestanoví jinak. Povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem obecního stavebního úřadu

příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek; souhlas není správním rozhodnutím. Pokud speciální stavební úřad v projednávané věci obdrží souhlas obecného stavebního úřadu, kterým obecný stavební úřad ověřil soulad projektové dokumentace pro povolení stavby s dokumentací ověřenou v řízení o umístění stavby, nezbavuje ho to povinnosti ověřit, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, protože obecný stavební úřad ve smyslu § 15 odst. 2 stavebního zákona jen ověřuje dodržení svých podmínek stanovených v územním rozhodnutí. Ani speciální stavební úřad ani žalovaný však soulad projektové dokumentace a územně plánovací dokumentace nepřezkoumali.

8. **Třetím žalobním bodem** žalobce namítal, že projektová dokumentace neodpovídá obecným požadavkům na výstavbu ve smyslu § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Obecnými požadavky na výstavbu se dle § 2 odst. 2 písm. e) stavebního zákona rozumí jednak obecné požadavky na využívání území, dále technické požadavky na stavby stanovené prováděcími předpisy a obecné technické požadavky zabezpečující bezbariérové užívání stavby. Obecné požadavky na výstavbu jsou předmětem úpravy prováděcích vyhlášek, ve stavebním zákoně jsou tyto upraveny § 169. Pokud jde o technické podmínky pro vzájemné připojování pozemních komunikací, tyto řeší prováděcí předpis k zákonu č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, tj. vyhláška č. 104/1997 Sb. Dle § 11 odst. 1 této vyhlášky se vzájemná připojení pozemních komunikací zřizují tak, aby svým umístěním a provedením vyhovovala bezpečnosti silničního provozu, zajišťovala potřebnou dopravní výkonnost, potřebný rozhled, podmínky pro plynulé vedení a průjezd dopravních proudů a řádné odvodnění. Nejmenší vzdálenosti nově budovaných křižovatek na komunikacích, umístění a uspořádání křižovatek obsahuje závazná ČSN 73 6102 a bližší podrobnosti jsou uvedeny v doporučených ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110. Dle § 20 vyhlášky se tvar křižovatky volí podle intenzity křižujících se dopravních proudů, kategorie křižujících se komunikací a umístění křižovatky v terénu. Druh a typ křižovatky a její návrhové prvky obsahuje závazná ČSN 73 6102. Při návrhu úrovnových křižovatek musí být zabezpečeny co nejlepší rozhledové poměry, geometrie křižovatky se řeší v souladu s její funkcí co nejjednodušeji, aby byla pro uživatele přehledná a pochopitelná a aby byly zvýrazněny hlavní a vedlejší směry z hlediska přednosti v jízdě.

9. Pokud jde o rozhledové poměry výjezdu z pozemku žalobce p.č. 75, nechal si žalobce zpracovat technickou zprávu - posouzení rozhledových trojúhelníků od p. L. M. Závěr zprávy je, že původní dopravní řešení okružní křižovatky ve vztahu ke stávajícímu sjezdu není vyhovující a neodpovídá požadavkům bezpečnosti silničního provozu. Roh novínového stánku určený k odbourání je příliš malý a větší část stánku by stejně bránila rozhledu řidiče vyjíždějícího z žalobcova pozemku p.č. 75. Je zde doporučení vynést v místě stavby rozhledový trojúhelník se stranou 40 m a vybourat tu část stávajícího novínového stánku, která se ocitne v rozhledu řidiče vyjíždějícího z pozemku p.č. 75. V opačném případě nebude dostatečný rozhled zajištěn.

10. Uvedený technik vycházel ve svých výpočtech z ČSN 73 6102, konkrétně z obrázku 51 - Schéma rozhledových trojúhelníků na úrovnových křižovatkách se zamezeným předjížděním na dvoupruhové hlavní komunikaci a z tabulky 19 - Délky stran rozhledových trojúhelníků v m pro vozidla skupiny 1 (osobní a dodávkový automobil) s předností v jízdě

dle uspořádání A (viz 5.2.9.2.2). V takovém případě by měl mít řidič vozidla vyjíždějícího z pozemku p.č. 75 zajištěn rozhled odpovídající rychlosti 50 km/h, protože rychlost před okružní křižovatkou nebude omezena svislou dopravní značkou, je délka strany rozhledového trojúhelníku 71 m. Při snížení výjezdové rychlosti z okružní křižovatky na 30 km/h vychází délka strany rozhledového trojúhelníku 40 metrů pro řidiče vyjíždějícího z pozemku p.č. 75. Z projektové dokumentace je patrné, že její zpracovatel zohlednil pouze rozhledový trojúhelník na vjezdu do okružní křižovatky, přičemž dle názoru žalobce při svých výpočtech (stanovena délka rozhledového trojúhelníku 20,5 m) nepostupoval v souladu s ČSN 73 6102. Tato norma v ustanovení 6.8.6 uvádí, že rozhledové poměry na vjezdu a okružním jízdním pásu jsou důležitým prvkem návrhu pro všechny typy okružních křižovatek a musí vyhovovat požadavkům zvláštního předpisu. Tímto předpisem je TP 135 - Projektování okružních křižovatek na silnicích a místních komunikacích. Dle ustanovení 5.4.1 těchto technických podmínek musí mít řidič přijíždějící ke křižovatce rozhled na délku pro zastavení s ohledem na provoz vozidel na okružním jízdním pásu křižovatky, a to tak, aby na okružní křižovatce vnějšího průměru $D < 50\text{m}$ - na vjezdu do okružní křižovatky 3,00 m od okraje jízdního pásu na vjezdové větvi měl pro zastavení rozhled v úseku 15 m od vnějšího okraje okružního jízdního pásu až po vjezd na okružní jízdní pás do vzdálenosti 25 m jak na okružní jízdní pás, tak na předchozí vjezd, je-li v této vzdálenosti vjezd připojen, a zároveň i na následující výjezd, pokud je v této vzdálenosti vjezd připojen. Těmto požadavkům musí být přizpůsobeno řešení okružní křižovatky jak co do geometrických prvků, tak i co do (...) případných překážek v rozhledu, např. telefonní budky, prodejní stánky, městský mobiliář atp. Zpracovatel projektové dokumentace měl dle názoru žalobce respektovat stávající vjezd na pozemek p.č. 75, v projektové dokumentaci však řešil pouze rozhledový trojúhelník na vnějším okraji okružního jízdního pásu. Požadavek bezpečnosti, tj. aby byla zajištěna přehlednost jednotlivých ploch, potřebné rozhledy a psychologická jednoznačnost v projektu této okružní křižovatky, tak není dodržen. Zpracovatel projektové dokumentace zcela opomenul další typy vozidel, které budou okružní křižovatkou projíždět, např. nákladní automobily, linkové autobusy atp. U těchto typů vozidel jsou podmínky pro rozhledové vzdálenosti výrazně vyšší než u použitého typu osobních a dodávkových vozidel.

11. Žalovaný se s výše uvedenými skutečnostmi v napadeném rozhodnutí rovněž nevypořádal, opětovně s poukazem na nepřipustnost zpochybňování rozhodnutí obecního stavebního úřadu. Žalobce přitom jako vlastník pozemku p.č. 75 nebude schopen z tohoto pozemku bezpečně vyjíždět, rozhledové podmínky nejsou dostatečné. Rovněž vozidlům vyjíždějícím z okružní křižovatky hrozí, že budou nucena před vyjíždějícím vozidlem náhle zastavit, neboť ani rozhledové poměry na okružní křižovatce nejsou adekvátní a neodpovídají požadavku bezpečnosti silničního provozu. Žalobce s ohledem na uvedené považoval napadené rozhodnutí za nezákonné zejména z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti.

12. V podání označeném jako „Doplnění skutkových tvrzení“, soudu doručeném 24. 4. 2013, zástupce žalobce upozornil na odlišnou dokumentaci, které bylo užito pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení. Rozhodnutí o umístění stavby vydané dne 25. 10. 2010 pod čj. OVÚP/7680/10/Ma v čl. II odst. 2 odkazuje na dokumentaci vypracovanou Ing. Petrem Vachtou, ČKAIT0201623, zpracovanou 01/2009. V rozhodnutí o povolení stavby ze dne 10. 4. 2012, sp.zn. ZN/289/12, je v části „Povolení stavby je vázáno dodržením následujících podmínek pro provedení stavby“ pod bodem 1) uvedeno, že

projektová dokumentace byla zpracována v 01/10. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje na soulad projektové dokumentace s vydaným územním rozhodnutím, avšak z napadeného rozhodnutí není patrné, zda měl žalovaný k dispozici dokumentaci z 01/2009 a mohl tedy kvalifikovaně rozhodnout o odvolání žalobce proti rozhodnutí o povolení stavby. Zástupce žalobce proto navrhoval, aby si soud vyžádal spis týkající se územního řízení, tj. Městského úřadu Klatovy, odbor výstavby a územního plánování, sp.zn. OVÚP/1074/09/Ma.

13. Žalobce upozornil na odlišnou projektovou dokumentaci v územním a stavebním řízení podáním doručeným soudem 30. 4. 2013, kde uvedl, že rozhodnutí o umístění stavby v čl. II odst. 2 odkazuje na dokumentaci vypracovanou Ing. Petrem Vachtou, ČKAIT 0201623, zpracovanou v měsíci 01/2009 a rozhodnutí o povolení stavby v části „povolení stavby je vázáno na dodržení následujících podmínek pro provedení stavby“ uvádí pod bodem 1) stavba bude provedena podle projednané a schválené projektové dokumentace projekční kanceláří PONTEX s.r.o. pod č. zakázky 0781302 z měsíce 01/2010. Dle žalobce tak žalovaný porušil soulad projektové dokumentace stavebního povolení s územním rozhodnutím. Stavebník, Město Janovice nad Úhlavou, podal žádost o stavební povolení doloženou projektovou dokumentací projekční kanceláře PONTEX s.r.o. rovněž v rozporu s územním rozhodnutím. Speciální stavební úřad přezkoumal předloženou žádost a projektovou dokumentaci a vydal stavební povolení v rozporu s platným územním rozhodnutím.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že místní úprava provozu na pozemní komunikaci nepodléhá stavebnímu povolení, ale v souladu s § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu ji po předchozím písemném vyjádření příslušného orgánu policie stanoví obecní úřad obce s rozšířenou působností. Žalovaný jako správní orgán posuzoval věc podle skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí. S námitkami uvedenými v žalobě se již zabýval a vypořádal obecný stavební úřad v rámci územního řízení, jehož výsledkem bylo pravomocné rozhodnutí o umístění stavby. Námitky uvedené v žalobě se vztahují k umístění stavby, proto jsou nedůvodné. V souladu s § 114 odst. 2 stavebního zákona se k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení, ve stavebním řízení nepřihlíží. Dle žalovaného se speciální stavební úřad s uvedenými námitkami vypořádal v souladu se zákonem. Žalobce měl spíše podat uplatňovat institut opravných prostředků na vydané územní rozhodnutí, jestliže nebylo jeho námitkám vyhověno. Speciální stavební úřad měl ve stavebním řízení k dispozici pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, kterým obecný stavební úřad schválil navržený záměr a stanovil podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci stavby. Zároveň byl záměr ověřen souhlasem obecného stavebního úřadu podle § 15 odst. 2 stavebního zákona. Vycházel tedy z relevantních podkladů, kterými podložil své rozhodnutí. Žalovaný přezkoumává podle § 89 odst. 2 správního řádu pouze odvoláním napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející, nikoliv ostatní již pravomocně ukončená řízení a námitky těchto řízení se týkající, byť se stavbou přímo souvisí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

15. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

16. Žaloba je důvodná.

Právní hodnocení

17. První žalobní bod je důvodný.

18. Ačkoliv žalobce tuto námitku neuplatnil v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, soud se jí zabýval vycházející z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2005, čj. 7Afs 54/2007-62 (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zde citovaná jsou dostupná na www.nssoud.cz), dle něhož: „Žalobce je oprávněn uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné. Tomu nebrání skutečnost, že některé z nich neuplatnil již v odvolacím řízení, ač tak učinit mohl. Ustanovení § 5 s. ř. s. na rozsah přezkumné činnosti soudu nedopadá.“

19. Ze správního spisu je zřejmé, že stavebník, Město Janovice nad Úhlavou, podal dne 23. 2. 2012 žádost o vydání stavebního povolení na stavbu „Janovice nad Úhlavou, rekonstrukce náměstí“. Speciální stavební úřad opatřením ze dne 29. 2. 2012 oznámil veřejnou vyhláškou účastníkům řízení a orgánům státní správy podle § 112 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) – (*dále jen „stavební zákon“*) zahájení stavebního řízení a stanovil termín konání ústního jednání spojeného s místním šetřením na den 27. 3. 2012. Zároveň upozornil dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námitky, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto. Žalobce jako účastník řízení podal ve smyslu § 114 odst. 1 stavebního zákona námitky, a to písemně dne 26. 3. 2013. Speciálnímu stavebnímu úřadu byly předány až po jednání dne 27. 3. 2012, proto se jimi zabýval samostatně. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a obsahu správního spisu vyplývá, že při jednání dne 27. 3. 2012 bylo projekční kanceláři uloženo opravit navrženou trvalou úpravu silničního provozu na pozemních komunikacích z důvodu větší srozumitelnosti do 14 dnů (protokol z 27. 3. 2012). Projektová dokumentace byla dne 4. 4. 2012 doplněna o nové dopravní značení projednané s Policií ČR, dopravním inspektorátem Klatovy. Ve správním spise je k oběma doplněním na č.l. 7 poznámka, že byla doplněna projektová situace, situace, dopravní značení, a to výměnou v projektové dokumentaci. Dále stavebník předložil 10. 4. 2012 rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru výstavby a územního rozvoje (*dále jen „obecný stavební úřad“*) ze dne 7. 10. 1997, čj. 2564/97/No, o změně účelu užívání stavby č.p. 56 v Janovicích nad Úhlavou (nemovitost ve vlastnictví žalobce), ze které

vyplývá, že změna účelu užívání této stavby na prodejnu použitého textilu byla žalobci povolena na dobu určitou na 5 let do 3. 9. 2002. Stavebník toto doložil jako podklad pro řešení námítky žalobce, jak uvádí v prvostupňovém rozhodnutí speciální stavební úřad. Dále byla provedena drobná změna v označení stavby, a to s ohledem na pojmy používané v dotačních programech. Územní řízení bylo vedeno pod názvem „Úprava náměstí Janovice nad Úhlavou“.

20. Žalobce namítá porušení § 36 odst. 2 a 3 správního řádu, když speciální stavební úřad po tomto doplnění stavebního řízení neumožnil účastníkům řízení, aby se před vydáním stavebního povolení vyjádřili k podkladům tohoto rozhodnutí. Podle § 36 odst. 2 správního řádu *účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Pokud o to požádají, poskytne jim správní orgán informace o řízení, nestanoví-li zákon jinak.* Podle § 36 odst. 3 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.* Smyslem ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu je poskytnout účastníku správního řízení možnost prezentovat správnímu orgánu své stanovisko k důkazním prostředkům, které správní orgán shromáždil ve správním řízení. Pokud se má účastník právo vyjádřit ke všem podkladům rozhodnutí, pak bude výkon tohoto práva vázán na moment, kdy ve správním spise budou shromážděny všechny podklady pro rozhodnutí. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 14. 11. 2003, čj. 7 A 112/2002 - 36, č. 303/2004 Sb. NSS uvedl: „*Účastník řízení si sám nemůže učinit právně relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů rozhodnutí ukončeno, z výzvy správního orgánu k seznámení musí být zřejmé, že shromažďování podkladů bylo ukončeno*“.

21. V daném případě se námítky žalobce uplatněné ve stavebním řízení (shodně jako v územním řízení) týkaly zejména sjezdu z místní komunikace k nemovitosti žalobce a rozhledových poměrů při výjezdu z nemovitosti žalobce na okružní křižovatku. Žalobce jako účastník řízení vyjádřil své stanovisko námitkami podanými podle § 114 odst. 1 stavebního zákona. Jak je však zřejmé z obsahu správního spisu a odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, podklady pro rozhodnutí byly po veřejném ústním jednání doplněny, a to krom trvalé úpravy navrženého silničního provozu na dané pozemní komunikaci a nového dopravního značení projednaného s Policií ČR, také rozhodnutím obecného stavebního úřadu ze dne 7. 10. 1997, čj. 2564/97/No, o změně účelu užívání žalobcovy stavby, ze kterého se podává, že změna účelu užívání této stavby na prodejnu použitého textilu byla žalobci povolena na dobu určitou do 3. 9. 2002. Uvedené skutkové zjištění speciální stavební úřad použil v rámci rozhodnutí o námitkách žalobce, když ohledně námítky 2 v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl: „*Požadavek na parkovací stání pro zásobování a zákazníky před obchodem č.p. 56 – stavební úřad tuto námitku zamítá. Obchod právně neexistuje.*“ Ve správním spise není uloženo žádné oznámení speciálního stavebního úřadu, kterým by speciální stavební úřad avizoval, že bylo ukončeno shromažďování podkladů pro vydání stavebního povolení. Žalobci jako účastníku řízení tak před vydáním rozhodnutí ve věci nebyla dána možnost vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí. V daném stavebním řízení tak bylo porušeno ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Uvedené procesní pochybení je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

22. Druhý žalobní bod je důvodný.

23. Žalobce v rámci druhého žalobního bodu namítá, že projektová dokumentace ke stavebnímu řízení není zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací a své tvrzení z žaloby doplňuje i údaji o odlišné projektové dokumentaci předložené stavebníkem v rámci územního řízení a stavebního řízení.

24. Povinností stavebního úřadu přezkoumat v rámci řízení o povolení stavby soulad projektové dokumentace stavby s územně plánovací dokumentací, tedy obdobnou námitkou, kterou žalobce uplatnil v žalobce, se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 7. 2010, čj. 5 As 77/2009, kterým argumentuje také žalobce v žalobě. V tomto rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že správní orgán pochybil, když nepřezkoumal soulad projektové dokumentace stavby s územně plánovací dokumentací. S argumentací v tomto rozsudku uvedenou se zdejší krajský soud ztotožňuje a nemá důvod se od ní v rámci přezkumu nyní žalobou napadeného rozhodnutí odchýlit.

25. Nejprve soud připomíná, že ve stavebním řízení rozhodoval speciální stavební úřad, jak je stanoveno v § 15 stavebního zákona, podle jehož odstavce 1 písm. c) *působnost stavebního úřadu, s výjimkou pravomoci ve věcech územního rozhodování, vykonávají u staveb dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací orgány vykonávající státní správu na uvedených úsecích podle zvláštních právních předpisů (dále jen "speciální stavební úřady")*. Podle odstavce 2 *speciální stavební úřady postupují podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odstavce 1 nestanoví jinak. Povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek; souhlas není správním rozhodnutím. Jestliže se nevydává územní rozhodnutí ani územní souhlas, postačí vyjádření obecného stavebního úřadu o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování*.

26. Při posouzení dané námitky je nutno vycházet z ustanovení § 111 stavebního zákona, ve kterém je upraven postup stavebního úřadu po podané žádosti o stavební povolení. Podle § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona *stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu*. Podle § 111 odstavec 3 písm. b) stavebního zákona *zjistí-li stavební úřad, že projektová dokumentace není v souladu s požadavky dotčených orgánů, s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, vyzve stavebníka k odstranění uvedených nedostatků a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu*.

27. Podle uvedeného ustanovení stavebního zákona je povinností stavebního úřadu, v daném případě rovněž speciálního stavebního úřadu, ověřit, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací a s podmínkami územního rozhodnutí.

28. Ustanovení § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona je třeba vykládat s ohledem na systematiku stavebního zákona, jež rozlišuje mezi řízením územním a stavebním, přičemž předmět obou řízení je upraven samostatně. Územní řízení, resp. pravomocné rozhodnutí o umístění stavby (vyjma případů, kdy není konáno územní řízení), předchází řízení stavebnímu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 As 79/2008 - 128, uvedl: „*Starý stavební zákon (pozn. soudu: zákon č. 50/1976 Sb.) byl postaven na návaznosti jednotlivých procesů a řízení, počínaje pořizováním územního plánu, přes územní řízení, stavební řízení a konče kolaudačním řízením. Každá z těchto fází má svůj vlastní předmět, který se liší od předmětů ostatních řízení. Všechny se vyznačují zavedením prvků koncentrace řízení a omezují okruh námitek, které lze v jejich průběhu vznášet. To souvisí právě s odlišností předmětu řízení, a tak se ve stavebním řízení nepřihlíží k námitkám účastníků, které byly anebo mohly být vzneseny v územním řízení, při projednávání regulačního či územního plánu (§ 61 odst. 1 věta třetí starého stavebního zákona, viz např. rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2008, č. j. 1 As 21/2008 - 81)*“. Na obdobných základech stojí také koncepce nového stavebního zákona, dle které přísluší stavebnímu úřadu v rámci určité fáze celého procesu posuzovat právě otázky, které do této fáze patří, a nikoli otázky či námitky, které náleží do fáze jiné (předchozí).

29. V první fázi realizace stavby stavební úřad rozhoduje o umístění stavby. V daném případě bylo o umístění stavby rozhodnuto obecným stavebním úřadem, a to rozhodnutím ze dne 25. 10. 2010, čj. OVÚP/7680/10Ma, a v rámci odvolacího řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 8. 2011, čj. RR/1121/11, které nabylo právní moci dne 23. 8. 2011.

30. Stavební úřad v územním řízení posuzuje podle § 90 stavebního zákona, *zda je záměr žadatele v souladu a) s vydanou územně plánovací dokumentací, b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, e) s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení*. Podle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, rozhodnutí o umístění stavby kromě obecných náležitostí rozhodnutí náležitostí stanovených v § 92 stavebního zákona obsahuje: a) druh a účel umísťované stavby, b) parcelní čísla a druh pozemků podle katastru nemovitostí, na nichž se stavba umísťuje, c) umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb, d) určení prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě, e) vymezení území dotčeného vlivy stavby. Dle § 9 odst. 2 písm. a) výše citované vyhlášky rozhodnutí o umístění stavby dále obsahuje podmínky, kterými se zabezpečí soulad umístění stavby s cíli a úkoly územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací.

31. Ve smyslu výše uvedeného je zřejmé, že soulad navrhované stavby s územně plánovací dokumentací je primárně zkoumán v řízení územním. Rozhodnutí o umístění stavby přitom řeší způsob, jakým bude konkrétní stavba v území situována. Toto řešení je jedinečné, určené výlučně pro danou stavbu a navazuje na něj stavební řízení a v něm vydané rozhodnutí

o povolení konkrétní stavby. V územním řízení mohou účastníci namítat rozpor stavby s územně plánovací dokumentací. Pokud nastanou skutečnosti uvedené v § 92 odst. 2 stavebního zákona (např. záměr žadatele není v souladu s územně plánovací dokumentací, se zákonem apod.), stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne. Podle § 86 odst. 1 stavebního zákona žádost o vydání územního rozhodnutí obsahuje kromě obecných náležitostí základní údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje pozemků a staveb. Podkladem pro územní rozhodnutí dle citovaného ustanovení odst. 2 písm. d) stavebního zákona je tzv. dokumentace záměru, jejíž náležitosti stanoví Příloha č. 4 prováděcí vyhlášky ke stavebnímu zákonu č. 503/2006 Sb. V části dokumentace záměru nazvané „průvodní zpráva“ je žadatel o vydání rozhodnutí o umístění stavby mimo jiné povinen uvést údaje týkající se souladu záměru s územně plánovací dokumentací. Správnost těchto údajů je pak stavební úřad povinen v řízení ověřit a své závěry je povinen vtělit do rozhodnutí o umístění stavby.

32. Na řízení o umístění stavby navazuje řízení stavební. V § 114 odst. 1 stavebního zákona je pozitivně vymezen okruh námitek, které lze uplatnit ve stavebním řízení. Předmětem přezkumu v řízení stavebním dle § 111 stavebního zákona pak není dokumentace záměru, nýbrž tzv. projektová dokumentace, jež je podkladem pro řízení o udělení stavebního povolení. Obsahové náležitosti projektové dokumentace jsou upraveny v příloze č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o projektové dokumentaci staveb. Tyto dva dokumenty nejsou totožné. Každý z těchto dokumentů je vypracován v jiné fázi přípravy stavby. Projektová dokumentace by měla na dokumentaci záměru navazovat a případné podmínky uložené v územním rozhodnutí pro realizaci stavby, včetně podmínek zajišťujících soulad stavby s územním plánem, by měly být do projektové dokumentace zapracovány (srov. § 79 odst. 1 stavebního zákona). Za situace, kdy projektová dokumentace bude vycházet z dokumentace záměru a bude zpracována v souladu s podmínkami stanovenými v územním rozhodnutí, lze předpokládat, že bude taktéž zachován soulad stavby s územně plánovací dokumentací.

33. Je tedy možné shrnout, že v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je dokumentace záměru v souladu s územně plánovací dokumentací (územním plánem) a vydáním územního rozhodnutí tento soulad konstatuje. Shledá-li stavební úřad rozpor s územně plánovací dokumentací, žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby zamítne. Pokud se účastník řízení domnívá, že plánovaná stavba v souladu s územním plánem není, je oprávněn brojit proti územnímu rozhodnutí prostřednictvím opravných prostředků ve správním řízení, případně následně v řízení před správními soudy. Tutéž námitku však již účastník nemůže ve smyslu § 114 odst. 2 stavebního zákona účinně uplatnit v řízení stavebním. Stavební úřad k takto vznesené námitce nebude přihlížet.

34. Nepřípustnost předmětné námitky však nezabavuje stavební úřad povinnosti postupovat ve stavebním řízení v intencích ustanovení § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a posoudit i bez námitky účastníků, zda předložená projektová dokumentace je v souladu s územně plánovací dokumentací. Neznamená to, že by stavební úřad znovu přezkoumával soulad stavby s územním plánem, resp., že by se znovu zabýval stejnými otázkami jako v řízení územním. Soulad stavby s územně plánovací dokumentací přezkoumaný již ve fázi územního řízení stavebnímu úřadu nepřísluší. Případný nesoulad projektové dokumentace s dokumentací záměru je povinen stavební úřad ve stavebním řízení postihnout, a to i bez

námítky účastníka řízení. Pokud by se projektová dokumentace odchýlila od dokumentace záměru, jehož soulad s územně plánovací dokumentací je již osvědčen rozhodnutím o umístění stavby, a v této části by se předložená projektová dokumentace dostala do rozporu s územně plánovací dokumentací, bylo by na místě ve stavebním řízení konstatovat rozpor s územně plánovací dokumentací a to i přesto, že ke stavbě bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby.

35. Shodně jako Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku ze dne 28. 7. 2010, čj. 5 As 77/2009, činí krajský soud závěr, že stavební úřad i ve stavebním řízení, kterému předcházelo rozhodnutí o umístění stavby, ověří v souladu s § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací i s podmínkami územního rozhodnutí. Při dodržení tohoto zákonem stanoveného postupu nedochází ke znovuotevření již pravomocně rozhodnutých otázek. Projektová dokumentace, jejíž obsahové náležitosti jsou upraveny v příloze č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o projektové dokumentaci staveb, je podstatně podrobnější ve vztahu ke konkrétní stavbě, než tzv. dokumentace záměru stavby, jejíž náležitosti stanoví Příloha č. 4 prováděcí vyhlášky ke stavebnímu zákonu č. 503/2006 Sb.

36. V daném případě speciální stavební úřad rozhodoval ve stavebním řízení na základě souhlasu obecného stavebního úřadu vydaného podle § 15 odst. 2 stavebního zákona dne 20. 2. 2012 pod č. OVÚP/1192/12-Ma. Dle názoru žalovaného vyjádřeného v odůvodnění napadeného rozhodnutí speciální stavební úřad nebyl oprávněn samostatně posuzovat, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací a s podmínkami územního rozhodnutí, ale byl povinen vycházet ze souhlasu obecného stavebního úřadu.

37. Výše citované ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona podmiňuje vydání povolení pro speciální stavby předchozím souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí. Tímto stavebním úřadem je vždy místně příslušný obecný stavební úřad. Úkolem obecného stavebního úřadu je v těchto případech ověření dodržení podmínek územního rozhodnutí, které tento stavební úřad pro stavbu vydal. Jde o zcela logický požadavek, který má zajistit nezbytný soulad obou základních správních aktů v procesu povolování staveb, protože každé rozhodnutí je příslušný vydat jiný správní orgán. Má umožnit obecnému stavebnímu úřadu kontrolu splnění podmínek svého rozhodnutí, když se na dalších krocích při povolování speciálních staveb již nepodílí.

38. Podle § 92 odst. 1 stavebního zákona *územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby; vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování prováděcí dokumentace stavby.* Při ověřování souladu navrhované stavby s podmínkami územního rozhodnutí je speciální stavební úřad povinen vycházet ze stanoviska obecného stavebního úřadu, vydaného ve formě souhlasu dle § 15 odst. 2 citovaného zákona. Pokud speciální stavební úřad v projednávané věci obdržel souhlas obecného stavebního úřadu, kterým obecný stavební úřad ověřil soulad projektové dokumentace pro povolení stavby s dokumentací ověřenou v řízení o umístění stavby,

nezbavovalo ho to povinnosti ověřit, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, protože obecný stavební úřad ve smyslu § 15 odst. 2 stavebního zákona jen ověřuje dodržení svých podmínek stanovených v územním rozhodnutí. Povinnost stavebního úřadu posuzovat v rámci stavebního řízení projektovou přípravu stavby s podmínkami územního rozhodnutí vyplývá i z ustanovení § 92 odst. 1 stavebního zákona, podle něhož *územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro využití a ochranu území, podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby; vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při vydávání kolaudačního souhlasu, může uložit zpracování prováděcí dokumentace stavby.*

39. *Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k obdobné námitce uplatněné žalobcem v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvedl: „Skutečnost, že navržená stavba je v souladu s podmínkami územního rozhodnutí, byla podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona potvrzena souhlasem obecného stavebního úřadu, tj. Městského úřadu Klatovy, odboru výstavby a územního plánování, vydaným dne 20.02.2012 pod čj. OVÚP/1192/12/Ma. Jestliže obecný stavební úřad souhlasil s vydáním rozhodnutí o povolení stavby a ověřil dodržení podmínek stanovených rozhodnutím o umístění stavby vydaným dne 25.10.2010 pod čj. OVÚP/7680/10/Ma s vyznačením doložky o nabytí právní moci dne 23.08.2011, nezbyvalo prvoinstančnímu orgánu než toto respektovat, neboť sám není kompetentní k posuzování otázek týkajících se územního řízení a umístění stavby. Stejně tak se ani odvolací správní orgán proto nebude dále podrobněji zabývat námitkami územního charakteru, uvedenými v odvolání, nebo se k nim vyjádří pouze obecně. Odvolací správní orgán je příslušný přezkoumávat odvoláním napadené rozhodnutí podle § 89 odst. 2 správního řádu tedy pouze odvoláním napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející, nikoliv ostatní již pravomocně ukončená řízení a námitky těchto řízení se týkající, byť se stavbou přímo souvisí.“*

40. Krajský soud proto dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí z důvodů absence posouzení souladu projektové dokumentace ve stavebním řízení s územně plánovací dokumentací nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

41. Třetí žalobní bod shledal soud rovněž důvodným.

42. Žalobce zde namítal, že projektová dokumentace neodpovídá obecným požadavkům na výstavbu ve smyslu § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona.

43. Podle § 111 odst. 1 stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, b) projektová dokumentace je úplná, přehledná, byla zpracována oprávněnou osobou a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu. Jak bylo již uvedeno v rámci druhého žalobního bodu je povinností stavebního úřadu, v daném případě speciálního stavebního úřadu, v řízení o povolení stavby ověřit, zda je projektová dokumentace zpracovaná pro dané stavební řízení zpracována v souladu s územním rozhodnutím a projektovou dokumentací zpracovanou pro účely

územního rozhodnutí. Teprve porovnáním obou projektových dokumentací by bylo možné posoudit důvodnost či nedůvodnost této námitky žalobce týkající se především rozhledových poměrů při výjezdu z pozemku žalobce p.č. 75.

44. Žalovaný k obdobné námitce uplatněné v odvolání uvedl: „*Jestliže odvolatel nesouhlasí s vybudováním předmětné stavby s odůvodněním, že se jedná o nesprávné funkční využití území, z důvodu, že navržená stavba není v souladu s územním plánem, dále, že požaduje umístění autobusové zastávky mimo štít stodoly, změnu umístění sjezdu u č.p. 56 (nemovitost žalobce – poznámka soudu) je odvolací správní orgán přesvědčen, že prvoinstanční orgán nemohl posoudit uvedené námitky jinak, než jako námitky, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení a v souladu s ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona se s nimi musel vypořádat tak, že k nim ve stavebním řízení nemohl přihlížet, což také v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně zdůvodnil. Jedná se o ryze územní námitky. Pokud by se správní orgán i přes koncentrační zásadu, vymezenou v ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona, rozhodl k takovým námitkám přihlížet, porušil by tak uvedenou koncentrační zásadu pro uplatňování námitek ve stavebním řízení a jeho rozhodnutí by bylo rozhodnutím nezákonným.*“ Dále žalovaný uvedl jako podklad, ze kterého vycházel speciální stavební úřad pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, které dle jeho názoru deklaruje, že je záměr v souladu s územním plánem Města Janovice nad Úhlavou, který byl schválen usnesením zastupitelstva č. 4/67 ze dne 24. 8. 2000, a že plocha dotčená úpravou je v územním plánu vedena jako plocha dopravy – komunikace a silnice, plocha se smíšenou funkcí a veřejná zeleň a že umístění stavby vyhovuje obecným požadavkům na využívání území dle § 7, 9 a 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území a požadavkům § 12 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích. Dále zdůvodnil žalovaný, že je stavba v souladu s podmínkami územního rozhodnutí tím, že je potvrzena souhlasem obecního stavebního úřadu podle § 15 odst. 2 stavebního zákona. K tomu uvedl: „*Jak bylo popsáno výše, prvoinstančnímu orgánu nepřísluší v mezích své působnosti toto zpochybňovat.*“ Dle žalovaného speciální stavební úřad neporušil ust. § 111 až 114 stavebního zákona, „*jelikož z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že prvoinstanční správní orgán v souladu s ust. § 109 – 114 stavebního zákona přezkoumal předloženou žádost a projektovou dokumentaci a s podanými námitkami se řádně vypořádal.*“

45. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný, resp. speciální stavební úřad, neposoudil soulad projektové dokumentace územního řízení s projektovou dokumentací ke stavebnímu povolení. Závěr žalovaného, že je tato žalobcem uplatněná námitka nedůvodná, by však mohl obstát jen tehdy, pokud by okružní křižovatka a sjezd z místní komunikace na nemovitost žalobce byly v projektové dokumentaci pro územní řízení zakresleny ve stejné konkrétní podobě jako v projektové dokumentaci pro stavební povolení. V opačném případě bylo povinností žalovaného se s námitkami uvedenými v rámci třetího žalobního bodu zcela konkrétně vypořádat, tzn. ne toliko s odkazem na obsah rozhodnutí o umístění stavby a souhlas obecního stavebního úřadu, jak to učinil žalovaný. Napadené rozhodnutí proto soud shledal i z uvedeného důvodu nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.

Závěr

46. Žalobce byl ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. zkrácen na svých subjektivních veřejných právech rozhodnutím správního orgánu. Žaloba je důvodná. Soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil rozhodnutí žalovaného pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (první žalobní bod) a pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. (druhý a třetí žalobní bod). Současně vyslovil podle § 78 odst. 4 s.ř.s., že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s.ř.s. je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

Náklady řízení

47. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Podáním z 12. 2. 2013 zástupce žalobce vyčíslil náklady řízení částkou 21.029 Kč, tj. odměna advokáta podle vyhlášky č. 484/2000 Sb. 14.300 Kč, dva režijní paušály 600 Kč (převzetí a příprava podání, sepsí žaloby), DPH 3.129 Kč (osvědčení založeno u zdejšího soudu pod Spr. 1437/2005) a soudní poplatek 3.000 Kč.

48. Náklady řízení ve správním soudnictví se počítají podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif). V daném případě spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu, odměně advokáta a DPH, neboť žalobce zastupující advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

49. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč.

50. Odměna advokáta proto sestává ze 3 úkonů právní služby, a to z jednoho úkonu podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci), jednoho úkonu podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby). Právní úkony souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání a vyčíslení nákladů řízení ze dne 12. 2. 2013 a doplnění skutkových tvrzení ze dne 15. 4. 2013 [úkony podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] byly posouzeny podle obsahu jako velmi stručná a jednoduchá podání ve smyslu § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu, proto za ně žalobci náleží odměna ve výši jedné poloviny za každý tento právní úkon, tj. jeden právní úkon. Za právní úkon podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ze dne 9. 5. 2013 soud nepřiznal žalobci právo na náhradu nákladu za tento právní úkon, neboť žalobce nebyl v řízení o odkladném účinku žalobě úspěšný a usnesením zdejšího soudu ze dne 21. 6. 2013, čj. 57A 89/2012, nebyl žalobě přiznán odkladný účinek. Paušální částka za tři úkony právní služby je 900 Kč. Odměna advokáta činí 10.200 Kč. Daň z přidané hodnoty 21 % z této částky činí 2.142 Kč. Odměna advokáta tak činí 12.342 Kč.

51. K odměně advokáta bylo připočteno 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

52. Náklady řízení tak činí **15.342 Kč**. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám zástupce žalobce, daňového poradce.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 1. dubna 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová